

HÄRME BETOONTOODETEL

Härme betootoodetel võib olla kahte liiki:

- leelistest tingitud härme,
- lubjast tingitud härme.

Need võivad esineda eraldi ja koos.

Leelistest
tingitud
härme

Vees lahustunud leeliste soolad filtreeruvad värskes betooni kuivades betooni pinnale valgeks härmeks. Leelishärme tekib üldjuhul betooni pinnale ja on näha juba mõne tunni möödudes.

Tsemendis tõstab leeliste sisaldust lisandina kasutatav põletatud põlevkivi, seega on sellise tsemendi kasutamisel leelishärme tekkimise võimalus suurem.

Leelishärme on vees lahustuv ja seda on lubihärmega võrreldes lihtsam eemaldada, näiteks survepesuga või harjamise teel.

Leelishärme moodustumise vältimiseks tuleb betoon valmistada võimalikult vähese veehulgaga ja vältida betooni kuivamist kivinemise algstaadiumis. Kui betoon vananeb ja tiheneb, siis leelishärmet ei moodustu.

Lubjast
tingitud
härme

Lubihärme on kaltsiumkarbonaat, mis moodustub kui õhus olev CO_2 reageerib betoonis oleva kaltsiumhüdroksiidiga. Kaltsiumhüdroksiid moodustub betoonis tsemendi (umbes 25% tsemendi kogusest) ja vee täieliku hüdratatsiooni tulemusena. Lubihärme esineb mingil määral kõikidel betoonipindadel.

Lubihärmet ei saa ära ainult pesemisega. Efektivsemaks meetodiks on lubihärme eemaldamine survepesu liiva ja vee seguga. Mõnel juhul on võimalik pesemine ka lahjendatud soolhappega.

Lubihärme moodustumist on praktiliselt võimatu vältida. Mida tihedam on betoon ja eriti betooni pindmine kiht, seda vähem lubihärmet moodustub.